

Arrest

nr. 263 887 van 19 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MEURIS
Stationsstraat 56/2
3620 LANAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 5 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. GARGILI *loco* advocaat L. MEURIS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1980.

Op 2 september 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 oktober 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) dat het verzoek kennelijk ongegrond is. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Skopje (Noord-Macedonië) en bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit. Rond de leeftijd van veertien of vijftien jaar merkte u dat u zich in tegenstelling tot uw leeftijdsgenoten meer aangetrokken voelde tot mannen en jongens dan tot vrouwen en meisjes. Uw vader regelde later een huwelijk opdat u deze homoseksuele gevoelens zou kunnen onderdrukken. Zo huwde u in 2001 met E. A. In die periode begon u een twee jaar durende relatie met A. Vijf of zes jaar later had u gedurende acht of tien maanden een homoseksuele relatie met N. Sinds begin jaren 2000 werd u echter voortdurend geconfronteerd met beledigingen. Telkens u op straat kwam, riep iemand uw naam of schold u uit voor homoseksueel. In de hoop dat u bescherming zou krijgen sloot u zich in 2008 aan bij de politieke partij VMRO-DPMNE (Internal Macedonian Revolutionary Organization – Democratic Party for Macedonian National Unity). In 2011 werd u gearresteerd door de politie op verdenking van mensensmokkel. Diezelfde dag nog werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden. U ging hiertegen in beroep omdat u van mening was dat u niets fout had gedaan en omdat de politie gelogen had, maar de veroordeling in eerste aanleg werd bevestigd. In 2011, 2012 of 2013 nam u voor het eerst deel aan een betoging die georganiseerd werd door de VMRO-DPMNE. Begin 2013 werd u op de markt van Bitbazar aangevallen door twee Albanezen. Enkele omstaanders kwamen tussenbeide en u kon ontkomen. Omdat u het voortdurende verbale geweld omwille van uw homoseksuele geaardheid beu was, zocht u hulp bij een advocate. Deze zei dat ze u in Noord-Macedonië beschouwen als een pedofiel. U besloot Noord-Macedonië te verlaten. In september 2014 verliet u het land en kwam u naar België. Hier diende u tevergeefs een regularisatieaanvraag in samen met uw vriendin E. B. U bleef evenwel niet lang in België wonen, maar ging in oktober 2014 naar Nederland, waar u tot juli 2015 verbleef. Nadien trok u naar Duitsland waar u onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende. In juni 2016 werd een weigeringsbeslissing in dit verband genomen. U werd geïnformeerd dat het indienen van een beroep een maat voor niets zou zijn en men raadde u aan om vrijwillig terug te keren naar Noord-Macedonië. U ondertekende een document en ergens in juni 2016 keerde u per bus terug naar Skopje, alwaar u opnieuw introk in de woning van uw ouders. De daaropvolgende maanden bleef u quasi continu binnen. Slechts twee of drie keer maakte u een korte wandeling om frisse lucht op te snuiven. Op 27 april 2017 nam u voor een tweede keer deel aan een betoging van VMRO-DPMNE, de politieke partij waar u nog steeds lid van was. De betoging liep uit de hand toen een aantal politieke tegenstanders een ondemocratische beslissing namen. Samen met vele andere demonstranten bestormde u het Noord-Macedonische parlement. U bleef in de achterhoede en toen u zag dat er geweld werd gebruikt maakte u zich uit de voeten. Een maand later werd u door een politie-inspecteur opgehaald aan uw woning. Deze bracht u mee naar het politiecommissariaat waar u hoorde dat men u wilde vervolgen voor uw aandeel in de bestorming van het parlement. U was volgens de politie een aanvoerder van de meute. U besloot hierop om opnieuw het land te verlaten. U vertrok begin juli 2017 naar Duitsland. Twee of drie dagen later kwamen enkele familieleden u ophalen en vestigde u zich in Nederland. In januari 2018 hoorde u van uw vader dat de politie met een arrestatiebevel naar uw woning was gekomen. U was veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar. Tot januari 2021 bleef u illegaal in Nederland wonen. U praatte soms met uw familie over wat jullie zouden kunnen ondernemen om jullie verblijf in orde te brengen, maar jullie ondernamen nooit effectieve stappen. Omdat uw neef in België een restaurant wilde openen en u op deze manier verblijfsdocumenten wilde bemachtigen, kwam u in januari 2021 naar België. Op 17 februari 2021 werd u gearresteerd en een dag later onder aanhoudingsmandaat geplaatst op verdenking van inbreuken op de Belgische drugswetgeving. Nadat u op 2 september 2021 een verzoek om internationale bescherming had ingediend, werd u op 17 september 2021 overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Bij een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u voor vijf jaar naar de gevangenis te moeten omwille van uw deelname aan de bestorming van het Noord-Macedonische parlement. Bovendien vreest u opnieuw problemen te krijgen omwille van uw homoseksuele geaardheid.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort; een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van uw rijbewijs; verschillende juridische documenten betreffende uw veroordeling in 2011; een attest, opgemaakt op 16 januari 2018 door het Noord-Macedonische ministerie van Binnenlandse Zaken waarin vermeld wordt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vijf jaar op basis van artikel 313 van de Noord-Macedonische strafwet en waarin aangegeven staat dat u deze straf tot op heden niet volbracht heeft omdat u zich in het buitenland bevindt; en een schrijven, waarvan u de inhoud dicteerde aan uw neef, die het uittipte en overmaakte aan uw raadvrouw, waarin u kort de gebeurtenissen van 27 april 2017 beschrijft, net als de juridische gevolgen ervan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u uw terugkeer naar Noord-Macedonië niet aannemelijk heeft gemaakt. U verklaarde tot juni 2016 in Duitsland verbleven te hebben, waarna u een document ondertekend zou hebben waarmee u aangegeven zou hebben vrijwillig te willen terugkeren naar uw land van herkomst, hetgeen u later in juni 2016 ook daadwerkelijk gedaan zou hebben. Deze reis van Duitsland naar Noord-Macedonië zou u per bus gemaakt hebben, op een volledig legale wijze met behulp van uw eigen paspoort (CGVS, p. 10 en 11). Later gevraagd of u uw terugkeer naar Noord-Macedonië kon aantonen bleef u aanvankelijk stil om nadien te verklaren dat de buschauffeur u had aangeraden om uw paspoort niet te laten afstempelen bij uw binnenkomst in het land als u ooit nog zou willen terugkeren naar Europa. Omdat u geen stempel in uw paspoort wilde, heeft de chauffeur dit zo kunnen regelen (CGVS, p. 31). U had dus geen idee hoe u uw terugkeer naar Noord-Macedonië kon aantonen (CGVS, p. 31). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over uw terugkeer naar uw land van herkomst, gaf u aan dat u niet wist wat u hierop kon zeggen (CGVS, p. 31). Erop gewezen dat er bij uw terugkeer naar Europa in juli 2017 ook stempels in uw paspoort geplaatst zouden moeten zijn, verklaarde u voorts dat u samen met een man uit Strumica gereisd heeft, dat u geen idee heeft hoe hij gereden is maar dat er geen stempels in uw paspoort staan (CGVS, p. 31). Ook deze uitleg kan niet overtuigen: u had immers eerder verklaard dat u in juli 2017 volledig legaal naar Europa terugkeerde (CGVS, p. 11). Bovendien kon u ook het document dat u in juni 2016 in Duitsland ondertekende met betrekking tot uw vrijwillige terugkeer naar Noord-Macedonië niet neerleggen (CGVS, p. 31). Uit niets blijkt dat u nog teruggekeerd bent naar uw land van herkomst, hetgeen later bevestigd werd door uw paspoort dat u na uw onderhoud neerlegde. Nergens blijkt hieruit dat u na uw aankomst in de Schengenzone op 10 september 2014 nog teruggekeerd bent naar uw land van herkomst. Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw terugkeer naar Noord-Macedonië in juni 2016.

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw terugkeer naar uw land van herkomst en aldus vastgesteld moet worden dat u zich sinds september 2014 onafgebroken in de Schengenzone bevindt, kan er ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u op 27 april 2017 aanwezig was tijdens de bestorming van het Noord-Macedonische parlement en u omwille van uw aandeel in deze bestorming later veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vijf jaar. Dat er hieraan geen enkel geloof gehecht kan worden blijkt bovendien uit onderstaande vaststellingen.

Zo kan er vooreerst op gewezen worden dat de door u gehanteerde chronologie niet overeenkomt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaarde dat u in juli 2015 Nederland verliet en naar Duitsland trok. Bij uw aankomst aldaar verzocht u onmiddellijk om internationale bescherming. Nadat u in juni 2016 een weigeringsbeslissing had gekregen zou u in juni 2016 vrijwillig teruggekeerd zijn naar Noord-Macedonië. De hele periode tussen het indienen van uw verzoek tot op het ogenblik dat uw verzoek werd geweigerd verbleef u in Duitsland (CGVS, p. 9 en 10). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat u op 1 juni 2016 in Duitsland om internationale bescherming heeft verzocht. Uw asielverzoek werd er afgewezen op 9 mei 2017. Gezien u, zoals hierboven aangestipt, tijdens uw volledige asielprocedure in Duitsland verbleef, snijdt uw bewering dat u zich op 27 april 2017 in Noord-Macedonië bevond geen hout. Ook deze vaststelling zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bestorming van het parlement en uw veroordeling in dit verband ten zeerste op de helling.

Daarnaast heeft u uw politieke engagement in Noord-Macedonië niet aannemelijk gemaakt. Vooreerst stelde u dat, toen u zich in 2008 aangesloten zou hebben bij VMRO-DPMNE, Ljubco Georgievski nog steeds de leider was van deze politieke partij (CGVS, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat deze man de partij wegens interne strubbelingen reeds in 2004 verlaten had om een eigen partij – de VMRO-NP – op te richten. Ook uw overige verklaringen in dit verband overtuigen niet. Zo kon u de huidige leider van de partij niet benoemen.

U dacht aan Nikola Gruevski, maar was hier niet zeker van (CGVS, p. 26). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat deze persoon in december 2017 afstand deed van het leiderschap van de partij, dat hij, zoals u zelf ook opperde, in 2018 vluchtte naar Hongarije en dat op 21 juli 2020 zijn titel van erevoorzitter werd afgenomen. U kende voorts de huidige secretaris-generaal van de partij niet, u wist niet hoeveel verkozenen van de partij momenteel in het Noord-Macedonische parlement zitten noch kende u namen van deze parlementsleden (CGVS, p. 26). Ofschoon u verklaarde tot op heden lid te zijn van de partij (CGVS, p. 12 en 13), blijkt uw kennis van uw partij aldus quasi onbestaande. Volledigheidshalve kan hieraan nog toegevoegd worden dat u geen enkel document ter ondersteuning van uw politieke activiteiten en/of uw lidmaatschap neerlegde (CGVS, p. 25). Aangezien u uw engagement voor de VMRO-DPMNE niet aannemelijk maakte en aangezien u de bestorming van het parlement in verband brengt met uw engagement voor deze partij (CGVS, p. 14), wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw aanwezigheid tijdens deze gebeurtenissen op 27 april 2017 verder ondergraven.

Vervolgens blijkt u geen enkele kennis te hebben van de juridische gevolgen die de bestorming van het parlement voor u met zich meegebracht zou hebben. U kon weliswaar aangeven dat u vermoedelijk in januari 2018 veroordeeld werd, maar daar stopt uw kennis. U wist niet wanneer u precies veroordeeld werd noch door wie u veroordeeld werd (CGVS, p. 24). U heeft bovendien na uw beweerde vertrek uit Noord-Macedonië geen contact opgenomen met de door de overheid aangestelde pro-Deoadvocaat (CGVS, p. 24). Ofschoon u aangaf dat er over uw zaak waarschijnlijk niets verschenen is in de media, blijkt uit uw verklaringen dat u dit niet geverifieerd heeft. U zag enkel een YouTube-fragment van Zoran Zaev, de latere premier van Noord-Macedonië, met een bebloed hoofd, maar dat was de enige keer dat u iets opgezocht heeft over de zaak (CGVS, p. 25). Voorts kan erop gewezen worden dat u geen namen kon geven van andere veroordeelden, noch wist u hoeveel personen er veroordeeld werden in de nasleep van de bestorming van het parlement (CGVS, p. 25). U wist daarnaast niet of u samen met andere personen werd veroordeeld of dat er al eerder veroordelingen waren geweest naar aanleiding van de bestorming van het parlement. U verklaarde dan ook niet te weten wie er veroordeeld werd, welke straf ze opgelegd kregen of wanneer deze personen veroordeeld werden. Hierop kon u allemaal geen antwoord geven (CGVS, p. 26). Dat u dit alles niet weet en dat u geen actieve attitude aan de dag legde om u te informeren over deze zaken is niet ernstig en is nogmaals een indicatie dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen deelgenomen te hebben aan de bestorming van het parlement.

Tot slot legde u geen enkel overtuigend document neer ter ondersteuning van uw beweringen veroordeeld te zijn geweest ten gevolge van uw deelname aan de protesten voor het parlement. Het door u neergelegde attest van het Noord-Macedonische ministerie van Binnenlandse Zaken waarin uw veroordeling tot een gevangenisstraf van vijf jaar omschreven wordt, waar u overigens verkeerdelijk naar refereerde als zijnde een arrestatiebevel (CGVS, p. 15 en 16), betreft slechts een kopie, waarvan de authenticiteit op zich niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt uit de hoofding van dit document dat het opgesteld werd op 16 januari 2018 door het ministerie van Binnenlandse Zaken van de Republiek Noord-Macedonië. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de naam Noord-Macedonië slechts vanaf 2019 werd ingevoerd. Er kan dan ook geen enkele bewijskracht aan dit document toegekend worden. Andere documenten heeft u tot op heden, ofschoon de termijn waarbinnen u documenten ter ondersteuning van uw verklaringen aangaande uw veroordeling tot een gevangenisstraf van vijf jaar kon neerleggen reeds verstreken is (CGVS, p. 16 en 31), niet neergelegd. Voorgaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen deelgenomen te hebben aan de bestorming van het Noord-Macedonische parlement en in dit verband veroordeeld te zijn tot een gevangenisstraf van vijf jaar. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw vrees om bij uw terugkeer naar de gevangenis te zullen moeten.

Voorts verklaarde u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië te vrezen dat u problemen zal krijgen omwille van uw homoseksuele geaardheid. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw verklaringen daadwerkelijk homoseksueel te zijn.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat u in het verleden reeds verschillende keren geprobeerd heeft om de autoriteiten van een land waarin u trachtte een reguliere verblijfsstatus te verkrijgen, te misleiden. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat u zich in het verleden ten aanzien van de Duitse autoriteiten

voorgedaan heeft als E. D, een Bulgaars staatsburger. Voorts blijkt dat u in het verleden ook aan de Belgische autoriteiten foutieve informatie overmaakte met het oog op het verkrijgen van een verblijfsvergunning. In het kader van uw aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet verklaarde u gehuwd te zijn met E. B. Nochtans blijkt uit uw verklaringen ten aanzien van het Commissariaat-generaal dat u slechts eenmaal gehuwd bent en dit met E. A. Gevraagd of u met E. gehuwd was ten tijde van uw regularisatieaanvraag, gaf u aan dat zij slechts een vriendin van u was met wie u louter een vriendschappelijke band had (CGVS, p. 7, 8 en 9). Dat u in het verleden meermaals foutieve informatie gaf over uw identiteit en/ of over uw echtelijke leven met het oog op het verkrijgen van een verblijfsstatus doet dan ook afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en plaatst dan ook het nodige voorbehoud bij uw verklaringen homoseksueel te zijn.

Voorts kunnen uw verklaringen over uw beweerde seksuele geaardheid maar weinig overtuigen. Zo komt het enigszins opmerkelijk over dat u, gevraagd naar de wijze waarop u zich bewust werd van uw homoseksuele geaardheid, niet verder kwam dan te stellen dat uw vrienden naar meisjes keken en uzelf naar mannen en dat u niet verlangde naar vrouwen maar naar jongens (CGVS, p. 26). Voorts gaf u aan drie homoseksuele relaties gehad te hebben. Ofschoon u de voornamen van uw ex-partners kon geven wist u geen enkele familienaam meer op te noemen. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat uw relaties respectievelijk twee jaar, acht tot tien maanden en zes maanden geduurd hebben (CGVS, p. 26, 27 en 28). Dat u de achternamen niet kon geven, is dan ook weinig aannemelijk. U kon bovendien uw meest recente relatie niet aantonen. Nochtans beweerde u veel berichten gewisseld te hebben met uw partner L. gedurende enkele maanden via facebook en WhatsApp. Dat u deze conversaties niet kon overmaken omdat uw gsm in beslag werd genomen neemt echter niet weg dat u deze informatie ook op andere manieren kan bekomen, zoals bijvoorbeeld via jullie gemeenschappelijke vriend E. (CGVS, p. 29 en 30). Daarnaast kon u geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Skopje of elders in Noord-Macedonië opnoemen. Ook in Nederland of in België kent u er geen (CGVS, p. 28). Vervolgens kon u geen enkele bekende Noord-Macedonische homoseksueel bij naam benoemen (CGVS, p. 30). U kende evenmin organisaties in Noord-Macedonië, België of Nederland die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (CGVS, p. 28). Uw verklaringen over de beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid kunnen gelet op deze vaststellingen maar moeilijk overtuigen.

Zelfs al zouden er geen twijfels rijzen bij uw homoseksuele geaardheid, quod non, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er omwille van uw homoseksuele geaardheid in uw hoofdte een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Zo kan er vooreerst gewezen worden op uw houding. Hierboven werd reeds vastgesteld dat u uw terugkeer naar Noord-Macedonië niet aannemelijk heeft gemaakt. Gelet op deze vaststelling en gelet op de informatie in uw paspoort, blijkt dat u zich reeds sinds september 2014 onafgebroken in de Schengenzone bevindt. U heeft gedurende de zeven jaar die sindsdien verstreken zijn evenwel maar weinig stappen ondernomen om uw verblijf in verscheidene Europese landen in orde te brengen. U diende op 18 juni 2014 in België een regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in doch op 22 januari 2015 werd uw aanvraag afgewezen en kreeg u het bevel om het grondgebied te verlaten. Op 10 februari 2015 werd u hiervan in kennis gesteld. Na uw regularisatieaanvraag in België verbleef u illegaal in Nederland totdat u in juni 2016 om internationale bescherming verzocht in Duitsland (CGVS, p. 9). Nadat uw asielerzoek in mei 2017 met een weigeringsbeslissing werd afgesloten zonder dat u hiertegen in beroep bent gegaan (CGVS, p. 10) – indien u daadwerkelijk omwille van uw homoseksuele geaardheid vreesde vervolgd te worden bij terugkeer naar Noord-Macedonië kon dit nochtans worden verwacht – blijkt uit niets, zoals hierboven vastgesteld, dat u naar Noord-Macedonië teruggekeerd zou zijn en kan aldus besloten worden dat u sindsdien, ofschoon u illegaal in de Schengenzone verbleef, niets ondernomen heeft om uw verblijf in Europa in orde te brengen. U bevestigde overigens in de periode vanaf uw beweerde aankomst in Nederland in 2017 tot aan uw vertrek naar België in januari 2021 steeds illegaal in Nederland verbleven te hebben (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met deze afwachtende houding, rechtvaardigde u uw handelen door te stellen dat u wel met uw familie overlegd had over de te volgen procedure, te verklaren dat Rom uit Noord-Macedonië toch geen kans op asiel maken en aan te geven dat u, weliswaar tevergeefs, geprobeerd heeft om een vergunning te bekomen door een relatie met iemand aan te gaan (CGVS, p. 31 en 32). Deze uitleg kan uw afwachtende attitude niet rechtvaardigen. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Ook na uw arrestatie en aanhouding in België op 17 februari 2021 legde u bovendien geen actieve attitude aan de dag en verzocht u niet onmiddellijk om internationale bescherming. Pas op 2 september 2021, i.e. meer dan een half jaar later, diende u een dergelijk verzoek in. Gevraagd waarom u dit niet eerder gedaan had, verklaarde u dat u van zodra u wist dat u

ook hier de mogelijkheid daartoe had, onmiddellijk om internationale bescherming had verzocht (CGVS, p. 32). Deze uitleg houdt geen steek. Al tijdens uw gesprek op 1 april 2021 met een medewerker van de dienst Identificatie van de Dienst Vreemdelingenzaken opperde u uw intentie om te verzoeken om internationale bescherming. U wilde dit evenwel nog bespreken met uw advocaat. Dat u pas vijf maanden later, i.e. op 2 september 2021, uw vrees daadwerkelijk kenbaar maakte, getuigt dan ook allerminst van een daadwerkelijke vrees om terug te keren naar uw land van herkomst, temeer daar u tijdens dit gesprek in kennis werd gesteld van het feit dat uw illegale verblijf in België zou leiden tot een (nieuw) bevel om het grondgebied te verlaten. Het loutere feit dat u sinds de afsluiting van uw asielerzoek in Duitsland jarenlang illegaal in West-Europa verbleef en u op geen enkel ogenblik uw vrees om terug te keren naar uw land van herkomst kenbaar maakte, ook al had u hiertoe de gelegenheid, doet op zeer ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees om omwille van uw beweerdde homoseksuele geaardheid naar Noord-Macedonië terug te keren.

Aansluitend bij het voorgaande kan er nog opgemerkt worden dat u tijdens het gesprek op 1 april 2021 met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkele manier gewag maakte van uw homoseksualiteit, de reeds door u ondergane problemen in dit verband of uw vrees dienaangaande om terug te keren naar Noord-Macedonië. U gaf slechts aan dat u problemen heeft in Noord-Macedonië zonder te preciseren welke (Vragenlijst en rapport DID, vraag 9). Dat u uw problemen niet concretiseerde komt weinig aannemelijk over.

Bovendien kan erop gewezen worden dat uw opeenvolgende verklaringen over de problemen die u in Noord-Macedonië reeds gekend zou hebben omwille van uw homoseksuele geaardheid slechts moeilijk met elkaar in overeenstemming te brengen zijn. Aanvankelijk verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u, omdat u homoseksueel bent, mishandeld bent geweest door de politie en door burgers. Gevraagd of u nog problemen heeft gehad met uw medeburgers of problemen van algemene aard heeft gekend, verwees u bovendien naar het fenomeen van 'gaybashing' (Vragenlijst CGVS d.d. 10 september 2021, vraag 3.7). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gepeild naar incidenten waarbij u slachtoffer bent geworden van fysiek geweld, verwees u slechts naar een incident op de markt van Bitbazar waarbij twee Albanezen u vanuit het niets aanvielen. Andere incidenten kon u zich niet herinneren. U bevestigde nadien expliciet dat dit de enige keer was dat u geslagen werd (CGVS, p. 21). Verder kreeg u enkel te maken met verbaal geweld: zo werd u continu nageroepen of beledigd op straat (CGVS, p. 21 en 22). Gevraagd naar andere problemen omwille van uw homoseksuele geaardheid gaf u aan alles al verteld te hebben: andere problemen had u niet in Noord-Macedonië. Nergens maakte u voorts spontaan gewag van mishandelingen door de Noord-Macedonische autoriteiten, ook niet toen u uitgebreid sprak over uw arrestatie en zes maanden durende detentie in 2011 (CGVS, p. 18 en 19). De vaststelling dat uw opeenvolgende verklaringen over de problemen die u omwille van uw homoseksuele geaardheid niet geheel met elkaar stroken doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband.

Hoe dan ook, ofschoon het gedrag van uw medeburgers laakbaar is, dient opgemerkt dat de door u beweerdde gebeurtenissen, met name de aanval van twee Albanezen waardoor u een beetje aan uw rug en een beetje op uw gezicht verwond was – medeburgers kwamen tussen waardoor erger kon worden voorkomen (CGVS, p. 20 en 21) – en de voortdurende beledigingen op straat, onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat u deze gebeurtenissen niet als zwaarwichtig ervaarde, blijkt bovendien uit de vaststelling dat u na de start van de beledigingen, die u situeerde in het begin van de jaren 2000 (CGVS, p. 22), nog jarenlang in uw land bleef wonen totdat u Noord-Macedonië in september 2014 definitief verliet. Eenzelfde vaststelling geldt voor de aanval van de twee Albanezen. U situeerde dit incident eind 2012 of begin 2013 (CGVS, p. 20 en 21), nadien bleef u evenwel nog meer dan anderhalf jaar in Skopje wonen en dit overigens in dezelfde woning (Verklaring DVZ, vraag 10; CGVS, p. 4). Met betrekking tot dit incident kan er tot slot toegevoegd worden dat het om een eenmalig incident ging, waarbij u niet wist wie de daders waren, dat u de daders nadien nooit meer gezien heeft en dat u het krijgen van medische zorgen overigens niet noodzakelijk achtte (CGVS, p. 21).

Gelet op het voorgaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofd omwille van uw beweerdde homoseksuele geaardheid een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Betreffende uw veroordeling en detentie in 2011 – u werd beschuldigd van en veroordeeld voor feiten van mensensmokkel – kan er tot slot nog opgemerkt worden dat hier geen beschermingsnood uit

afgeleid kan worden. Ofschoon u beweerde dat u onterecht werd veroordeeld – u bent ervan overtuigd dat de politie loog tegen u en dat u niets fout gedaan heeft (CGVS, p. 18 en 19) – kan er opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat uw juridische rechten niet werden gerespecteerd. U kon immers in beroep gaan tegen uw veroordeling in eerste aanleg waarna de beroepsinstantie het vonnis in eerste aanleg bevestigde. U beschikte over een pro-Deoadvocaat die u beloofde zijn best te zullen doen (CGVS, p. 19). Hoe dan ook kan er ook in dit verband gewezen worden op uw houding. Niet alleen zijn de bovenstaande vaststellingen betreffende uw illegaal verblijf in Europa en uw nalatige attitude om in Europa uw vrees om naar Noord-Macedonië terug te keren kenbaar te maken, indicaties dat u het verkrijgen van internationale bescherming niet noodzakelijk achtte, ook dient vastgesteld te worden dat uw houding vóór uw definitieve vertrek in september 2014 evenmin getuigde van een daadwerkelijke vrees. Nadat u uw zes maanden durende gevangenisstraf had uitgezeten, bleef u immers nog geruime tijd, i.e. tot september 2014, in Noord-Macedonië. Dit laattijdig vertrek uit Noord-Macedonië is opnieuw een ernstige indicatie dat u in dit verband internationale bescherming niet nodig achtte. Tot slot dient vastgesteld dat u uw volledige gevangenisstraf van zes maanden heeft uitgezeten (CGVS, p. 19) en dat er sinds uw veroordeling tien jaar zijn verstreken. Uit niets blijkt dan ook dat er anno 2021 bij een terugkeer naar Noord-Macedonië in dit verband problemen zullen rijzen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs, staan niet ter discussie. De verklaring die u dicteerde aan uw neef kan bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie weerhouden worden en doet aldus geen afbreuk aan het voorgaande. De juridische documenten betreffende uw veroordeling in 2011 zijn een indicatie dat u daadwerkelijk werd veroordeeld. Uit uw veroordeling kan evenwel, zoals hierboven vastgesteld, geen beschermingsnood afgeleid worden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Voorts betwist de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. In het verzoekschrift herhaalt de verzoekende partij dat zij in april 2017 betrokken was bij de bestorming van het Noord-Macedonisch parlement en dat zij hiervoor werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar daar ze als een spilfiguur beschouwd wordt. In dit verband benadrukt de verzoekende partij dat zij documenten van het Noord-Macedonische ministerie van Binnenlandse Zaken bijgebracht heeft. In tegenstelling tot de verwerende partij meent de verzoekende partij dat hier wel bewijskracht aan dient toegekend te worden. Hieruit blijkt immers dat zij, ingeval van een terugkeer naar Macedonië, gevangen zal worden genomen. De verzoekende partij herhaalt vervolgens dat zij homoseksueel is en hiervoor reeds publiekelijk werd aangevallen in Skopje (Macedonië) door

Albanezen. Ze benadrukt dat ze hierbij gewond geraakt is, en dat deze feiten wel voldoende ernstig zijn om als vluchteling erkend te worden. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij onvoldoende gewicht gegeven heeft aan hetgeen ze reeds in haar land van herkomst ondergaan heeft. De verzoekende partij meent ook dat de verwerende partij een 'fair balance'-toets had moeten opnemen in de bestreden beslissing.

3. Over de rechtspleging

3.1. In het opschrift van haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij een "verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring" bij de Raad indient.

3.2. De Raad herinnert aan artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat wat betreft beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de commissaris-generaal, *quod in casu*, de Raad: *"1° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen [kan] bevestigen of hervormen;*

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen [kan] vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen."

De Raad beschikt in deze aldus over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij moet verder niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in gaan. De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert *an sich* niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Over de grond van de zaak

4.1. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2021 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet luidt:

"§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

[...]

"§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.[...]"

Bij koninklijk besluit van 15 december 2019 werd Noord-Macedonië aangewezen als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek wordt geweigerd (en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd). Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen substantiële redenen opgeeft om zijn land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt -rekening houdende met de vereiste voorwaarden om aanspraak te kunnen maken op het statuut van internationale bescherming-, kan zijn verzoek om internationale bescherming geweigerd worden en als kennelijk ongegrond worden beschouwd. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat de verzoekende partij geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat de verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. De verzoekende partij toont geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aan.

4.4. De verzoekende partij vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië dat ze voor een periode van vijf jaar naar de gevangenis zal moeten gaan omwille van haar deelname aan de bestorming van het parlement in april 2017. Voorts stelt de verzoekende partij dat ze niet naar Noord-Macedonië kan terugkeren omwille van haar homoseksuele geaardheid.

4.5. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming brengt de verzoekende partij de volgende documenten bij: een kopie van haar paspoort, een kopie van haar identiteitskaart, een kopie van haar rijbewijs, verschillende juridische documenten betreffende haar veroordeling in 2011, een attest, opgemaakt op 16 januari 2018 door het Noord-Macedonische ministerie van Binnenlandse Zaken en een verklaring die de verzoekende partij dicteerde aan haar neef.

De kopies van identiteitsdocumenten en het rijbewijs hebben betrekking op identiteitsgegevens die niet worden betwist. Voorts dient de Raad vast te stellen dat uit haar paspoort niet blijkt dat zij in juni 2016 naar Noord-Macedonië teruggekeerd is en in juli 2017 opnieuw het Schengengrondgebied betreden heeft, zoals de verzoekende partij verklaart.

De verschillende juridische documenten betreffen een veroordeling in 2011 en houden geen verband met de huidige vervolgingsfeiten. Daarenboven wordt hieromtrent in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat: *“Betreffende uw veroordeling en detentie in 2011 – u werd beschuldigd van en veroordeeld voor feiten van mensensmokkel – kan er tot slot nog opgemerkt worden dat hier geen beschermingsnood uit afgeleid kan worden. Ofschoon u beweerde dat u onterecht werd veroordeeld – u bent ervan overtuigd dat de politie loog tegen u en dat u niets fout gedaan heeft (CGVS, p. 18 en 19) – kan er opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat uw juridische rechten niet werden gerespecteerd. U kon immers in beroep gaan tegen uw veroordeling in eerste aanleg waarna de beroepsinstantie het vonnis in eerste aanleg bevestigde. U beschikte over een pro-Deoadvocaat die u beloofde zijn best te zullen doen (CGVS, p. 19). Hoe dan ook kan er ook in dit verband gewezen worden op uw houding. Niet alleen zijn de bovenstaande vaststellingen betreffende uw illegaal verblijf in Europa en uw nalatige attitude om in*

Europa uw vrees om naar Noord-Macedonië terug te keren kenbaar te maken, indicaties dat u het verkrijgen van internationale bescherming niet noodzakelijk achtte, ook dient vastgesteld te worden dat uw houding vóór uw definitieve vertrek in september 2014 evenmin getuigde van een daadwerkelijke vrees. Nadat u uw zes maanden durende gevangenisstraf had uitgezeten, bleef u immers nog geruime tijd, i.e. tot september 2014, in Noord-Macedonië. Dit laattijdig vertrek uit Noord-Macedonië is opnieuw een ernstige indicatie dat u in dit verband internationale bescherming niet nodig achtte. Tot slot dient vastgesteld dat u uw volledige gevangenisstraf van zes maanden heeft uitgezeten (CGVS, p. 19) en dat er sinds uw veroordeling tien jaar zijn verstreken. Uit niets blijkt dan ook dat er anno 2021 bij een terugkeer naar Noord-Macedonië in dit verband problemen zullen rijzen.” De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Daarenboven tonen deze documenten aan dat de verzoekende partij werd veroordeeld, maar uit deze veroordeling op zich kan geen beschermingsnood afgeleid worden.

Met betrekking tot de verklaring die de verzoekende partij dicteerde aan haar neef, dient erop gewezen te worden dat deze verklaring samen met de notities van het persoonlijk gehoorverslag dient gelezen te worden. Het betreft geenszins een objectieve bron. Met betrekking tot deze brief dient er verder opgemerkt te worden dat de verzoekende partij in deze brief stelt dat het parlement in Noord-Macedonië op 27 april 2017 bestormd werd, terwijl uit de objectieve landeninformatie blijkt dat het parlement op 17 april 2017 bestormd werd.

De verzoekende partij legt ook een attest, opgemaakt op 16 januari 2018 door het Noord-Macedonische ministerie van Binnenlandse Zaken neer. In dit attest wordt vermeld dat de verzoekende partij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vijf jaar op basis van artikel 313 van de Noord-Macedonische strafwet en dat de verzoekende partij deze straf tot op heden niet volbracht heeft omdat ze zich in het buitenland bevindt. Aan voormeld attest kan geen bewijswaarde worden toegekend daar het document vervalst lijkt te zijn. Immers, in het hoofdgeding van het document wordt aangegeven dat het opgesteld werd op 16 januari 2018 door het ministerie van Binnenlandse Zaken van de Republiek “**Noord-Macedonië**”, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de naam Noord-Macedonië slechts vanaf 2019 werd ingevoerd. Daarenboven stelt de verzoekende partij dat het persoonlijk onderhoud verkeerdelijk stelt dat het een arrestatiebevel betreft (notities persoonlijk onderhoud [NPO], p.15 en 16).

4.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot haar voorgehouden vrees dat ze bij een terugkeer naar Noord-Macedonië naar de gevangenis zal moeten gaan daar ze tot een gevangenisstraf van vijf jaar veroordeeld werd voor de bestorming van het parlement op 27 april 2017 op goede gronden motiveert dat:

- nergens uit blijkt dat de verzoekende partij na haar aankomst in de Schengenzone op 10 september 2014 teruggekeerd is naar haar land van herkomst waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan de verklaringen van de verzoekende partij dat zij in juni 2016 naar Noord-Macedonië teruggekeerd is. Aldus kan er ook geen geloof gehecht worden aan de verklaring van de verzoekende partij dat zij op 27 april 2017 aanwezig was in Noord-Macedonië bij de bestorming van het parlement en dat zij omwille hiervan veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van vijf jaar.

- de verzoekende partij verklaart gedurende haar hele procedure om internationale bescherming in Duitsland verbleven te hebben. Uit de informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 1 juni 2016 een verzoek om internationale bescherming in Duitsland ingediend heeft die op 9 mei 2017 afgesloten werd: “Gezien u, zoals hierboven aangestipt, tijdens uw volledige asielprocedure in Duitsland verbleef, snijdt uw bewering dat u zich op 27 april 2017 in Noord-Macedonië bevond geen hout. Ook deze vaststelling zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bestorming van het parlement en uw veroordeling in dit verband ten zeerste op de helling.”

- gelet op haar gebrekkige kennis omtrent VMRO-DPMNE, waarvan ze stelt nog heden lid te zijn, de verzoekende partij haar politiek engagement niet aannemelijk maakt. Gelet op het gegeven dat de bestorming van het parlement in verband wordt gebracht met het engagement voor deze partij (NPO, p.14) wordt de geloofwaardigheid van haar verklaringen over haar aanwezigheid tijdens deze gebeurtenissen op 27 april 2017 verder ondermijnd.

- de verzoekende partij met betrekking tot de juridische gevolgen van de bestorming van het parlement enkel kan aangegeven dat ze veroordeeld zou zijn geweest in januari 2018, maar de verzoekende partij geen verdere informatie kan geven: “U wist niet wanneer u precies veroordeeld werd noch door wie u veroordeeld werd (CGVS, p. 24). U heeft bovendien na uw beweerde vertrek uit Noord-Macedonië geen contact opgenomen met de door de overheid aangestelde pro-Deadvocaat (CGVS, p. 24). Ofschoon u aangaf dat er over uw zaak waarschijnlijk niets verschenen is in de media, blijkt uit uw verklaringen dat u

dit niet geverifieerd heeft. U zag enkel een YouTube-fragment van Zoran Zaev, de latere premier van Noord-Macedonië, met een bebloed hoofd, maar dat was de enige keer dat u iets opgezocht heeft over de zaak (CGVS, p. 25). Voorts kan erop gewezen worden dat u geen namen kon geven van andere veroordeelden, noch wist u hoeveel personen er veroordeeld werden in de nasleep van de bestorming van het parlement (CGVS, p. 25). U wist daarnaast niet of u samen met andere personen werd veroordeeld of dat er al eerder veroordelingen waren geweest naar aanleiding van de bestorming van het parlement. U verklaarde dan ook niet te weten wie er veroordeeld werd, welke straf ze opgelegd kregen of wanneer deze personen veroordeeld werden. Hierop kon u allemaal geen antwoord geven (CGVS, p. 26). Dat u dit alles niet weet en dat u geen actieve attitude aan de dag legde om u te informeren over deze zaken is niet ernstig en is nogmaals een indicatie dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen deelgenomen te hebben aan de bestorming van het parlement.”

- de verzoekende partij geen overtuigend document neerlegt ter ondersteuning van haar verklaring dat ze veroordeeld werd.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat de verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten nu zij niet verder komt dan het zeer summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren en het bekritisseren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de desbetreffende bevindingen niet weerlegt noch ontkracht.

Ter terechtzitting herhaalt de verzoekende partij dat ze in juni 2016 naar haar land van herkomst teruggekeerd is en dat ze het terugkeerformulier aan de ambassade diende af te geven. De verzoekende partij stelt zich ook niet te herinneren dat ze toen nog een procedure om internationale bescherming doorliep. In dit verband kan de Raad enkel wijzen op de objectieve informatie opgenomen in het administratief dossier waaruit blijkt dat de verzoekende partij op 1 juni 2016 een verzoek om internationale bescherming ingediend heeft in Duitsland en dat dit verzoek op 9 mei 2017 geweigerd werd. Voorts kan er niet aan voorbijgegaan worden dat de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaard heeft dat ze gedurende de hele procedure om haar internationale bescherming in Duitsland verbleven heeft (NPO, p.10).

4.7. Met betrekking tot de problemen die de verzoekende partij vreest te krijgen in Noord-Macedonië omwille van haar voorgehouden seksuele geaardheid, legt de verzoekende partij oppervlakkige en onsamenhangende verklaringen af, zoals terdege blijkt uit volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die door de Raad worden overgenomen:

“Voorts kunnen uw verklaringen over uw beweerde seksuele geaardheid maar weinig overtuigen. Zo komt het enigszins opmerkelijk over dat u, gevraagd naar de wijze waarop u zich bewust werd van uw homoseksuele geaardheid, niet verder kwam dan te stellen dat uw vrienden naar meisjes keken en uzelf naar mannen en dat u niet verlangde naar vrouwen maar naar jongens (CGVS, p. 26). Voorts gaf u aan drie homoseksuele relaties gehad te hebben. Ofschoon u de voornamen van uw ex-partners kon geven wist u geen enkele familienaam meer op te noemen. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat uw relaties respectievelijk twee jaar, acht tot tien maanden en zes maanden geduurd hebben (CGVS, p. 26, 27 en 28). Dat u de achternamen niet kon geven, is dan ook weinig aannemelijk. U kon bovendien uw meest recente relatie niet aantonen. Nochtans beweerde u veel berichten gewisseld te hebben met uw partner L. gedurende enkele maanden via facebook en WhatsApp. Dat u deze conversaties niet kon overmaken omdat uw gsm in beslag werd genomen neemt echter niet weg dat u deze informatie ook op andere manieren kan bekomen, zoals bijvoorbeeld via jullie gemeenschappelijke vriend E. (CGVS, p. 29 en 30). Daarnaast kon u geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Skopje of elders in Noord-Macedonië opnoemen. Ook in Nederland of in België kent u er geen (CGVS, p. 28). Vervolgens kon u geen enkele bekende Noord-Macedonische homoseksueel bij naam benoemen (CGVS, p. 30). U kende evenmin organisaties in Noord-Macedonië, België of Nederland die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (CGVS, p. 28). Uw verklaringen over de beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid kunnen gelet op deze vaststellingen maar moeilijk overtuigen.

Zelfs al zouden er geen twijfels rijzen bij uw homoseksuele geaardheid, quod non, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er omwille van uw homoseksuele geaardheid in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Zo kan er vooreerst gewezen worden op uw houding. Hierboven werd reeds vastgesteld dat u uw terugkeer naar Noord-

Macedonië niet aannemelijk heeft gemaakt. Gelet op deze vaststelling en gelet op de informatie in uw paspoort, blijkt dat u zich reeds sinds september 2014 onafgebroken in de Schengenzone bevindt. U heeft gedurende de zeven jaar die sindsdien verstreken zijn evenwel maar weinig stappen ondernomen om uw verblijf in verscheidene Europese landen in orde te brengen. U diende op 18 juni 2014 in België een regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in doch op 22 januari 2015 werd uw aanvraag afgewezen en kreeg u het bevel om het grondgebied te verlaten. Op 10 februari 2015 werd u hiervan in kennis gesteld. Na uw regularisatieaanvraag in België verbleef u illegaal in Nederland totdat u in juni 2016 om internationale bescherming verzocht in Duitsland (CGVS, p. 9). Nadat uw asielerzoek in mei 2017 met een weigeringsbeslissing werd afgesloten zonder dat u hiertegen in beroep bent gegaan (CGVS, p. 10) – indien u daadwerkelijk omwille van uw homoseksuele geaardheid vreesde vervolgd te worden bij terugkeer naar Noord-Macedonië kon dit nochtans worden verwacht – blijkt uit niets, zoals hierboven vastgesteld, dat u naar Noord-Macedonië teruggekeerd zou zijn en kan aldus besloten worden dat u sindsdien, ofschoon u illegaal in de Schengenzone verbleef, niets ondernomen heeft om uw verblijf in Europa in orde te brengen. U bevestigde overigens in de periode vanaf uw beweerde aankomst in Nederland in 2017 tot aan uw vertrek naar België in januari 2021 steeds illegaal in Nederland verbleven te hebben (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met deze afwachtende houding, rechtvaardigde u uw handelen door te stellen dat u wel met uw familie overlegd had over de te volgen procedure, te verklaren dat Rom uit Noord-Macedonië toch geen kans op asiel maken en aan te geven dat u, weliswaar tevergeefs, geprobeerd heeft om een vergunning te bekomen door een relatie met iemand aan te gaan (CGVS, p. 31 en 32). Deze uitleg kan uw afwachtende attitude niet rechtvaardigen. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Ook na uw arrestatie en aanhouding in België op 17 februari 2021 legde u bovendien geen actieve attitude aan de dag en verzocht u niet onmiddellijk om internationale bescherming. Pas op 2 september 2021, i.e. meer dan een half jaar later, diende u een dergelijk verzoek in. Gevraagd waarom u dit niet eerder gedaan had, verklaarde u dat u van zodra u wist dat u ook hier de mogelijkheid daartoe had, onmiddellijk om internationale bescherming had verzocht (CGVS, p. 32). Deze uitleg houdt geen steek. Al tijdens uw gesprek op 1 april 2021 met een medewerker van de dienst Identificatie van de Dienst Vreemdelingenzaken opperde u uw intentie om te verzoeken om internationale bescherming. U wilde dit evenwel nog bespreken met uw advocaat. Dat u pas vijf maanden later, i.e. op 2 september 2021, uw vrees daadwerkelijk kenbaar maakte, getuigt dan ook allerminst van een daadwerkelijke vrees om terug te keren naar uw land van herkomst, temeer daar u tijdens dit gesprek in kennis werd gesteld van het feit dat uw illegale verblijf in België zou leiden tot een (nieuw) bevel om het grondgebied te verlaten. Het loutere feit dat u sinds de afsluiting van uw asielerzoek in Duitsland jarenlang illegaal in West-Europa verbleef en u op geen enkel ogenblik uw vrees om terug te keren naar uw land van herkomst kenbaar maakte, ook al had u hiertoe de gelegenheid, doet op zeer ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees om omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid naar Noord-Macedonië terug te keren.

Aansluitend bij het voorgaande kan er nog opgemerkt worden dat u tijdens het gesprek op 1 april 2021 met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkele manier gewag maakte van uw homoseksualiteit, de reeds door u ondergane problemen in dit verband of uw vrees dienaangaande om terug te keren naar Noord-Macedonië. U gaf slechts aan dat u problemen heeft in Noord-Macedonië zonder te preciseren welke (Vragenlijst en rapport DID, vraag 9). Dat u uw problemen niet concretiseerde komt weinig aannemelijk over.

Bovendien kan erop gewezen worden dat uw opeenvolgende verklaringen over de problemen die u in Noord-Macedonië reeds gekend zou hebben omwille van uw homoseksuele geaardheid slechts moeilijk met elkaar in overeenstemming te brengen zijn. Aanvankelijk verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u, omdat u homoseksueel bent, mishandeld bent geweest door de politie en door burgers. Gevraagd of u nog problemen heeft gehad met uw medeburgers of problemen van algemene aard heeft gekend, verwees u bovendien naar het fenomeen van 'gaybashing' (Vragenlijst CGVS d.d. 10 september 2021, vraag 3.7). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gepeild naar incidenten waarbij u slachtoffer bent geworden van fysiek geweld, verwees u slechts naar een incident op de markt van Bitbazar waarbij twee Albanezen u vanuit het niets aanvielen. Andere incidenten kon u zich niet herinneren. U bevestigde nadien expliciet dat dit de enige keer was dat u geslagen werd (CGVS, p. 21). Verder kreeg u enkel te maken met verbaal geweld: zo werd u continu nageroepen of beledigd op straat (CGVS, p. 21 en 22). Gevraagd naar andere problemen omwille van uw homoseksuele geaardheid gaf u aan alles al verteld te hebben: andere problemen had u niet in Noord-Macedonië. Nergens maakte u voorts spontaan gewag van mishandelingen door de

Noord-Macedonische autoriteiten, ook niet toen u uitgebreid sprak over uw arrestatie en zes maanden durende detentie in 2011 (CGVS, p. 18 en 19). De vaststelling dat uw opeenvolgende verklaringen over de problemen die u omwille van uw homoseksuele geaardheid niet geheel met elkaar stroken doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband.

Hoe dan ook, ofschoon het gedrag van uw medeburgers laakbaar is, dient opgemerkt dat de door u beweerde gebeurtenissen, met name de aanval van twee Albanezen waardoor u een beetje aan uw rug en een beetje op uw gezicht verwond was – medeburgers kwamen tussen waardoor erger kon worden voorkomen (CGVS, p. 20 en 21) – en de voortdurende beledigingen op straat, onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat u deze gebeurtenissen niet als zwaarwichtig ervaarde, blijkt bovendien uit de vaststelling dat u na de start van de beledigingen, die u situeerde in het begin van de jaren 2000 (CGVS, p. 22), nog jarenlang in uw land bleef wonen totdat u Noord-Macedonië in september 2014 definitief verliet. Eenzelfde vaststelling geldt voor de aanval van de twee Albanezen. U situeerde dit incident eind 2012 of begin 2013 (CGVS, p. 20 en 21), nadien bleef u evenwel nog meer dan anderhalf jaar in Skopje wonen en dit overigens in dezelfde woning (Verklaring DVZ, vraag 10; CGVS, p. 4). Met betrekking tot dit incident kan er tot slot toegevoegd worden dat het om een eenmalig incident ging, waarbij u niet wist wie de daders waren, dat u de daders nadien nooit meer gezien heeft en dat u het krijgen van medische zorgen overigens niet noodzakelijk achtte (CGVS, p. 21).

Gelet op het voorgaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.”

De Raad acht het geheel van deze vaststellingen voldoende determinerend om, in samenhang met de voorgelegde documenten en de beschikbare landeninformatie, het besluit dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat “er in uw hoofde omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.” te onderbouwen. Het komt in beginsel aan de verzoekende partij toe om deze vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. In het verzoekschrift en ter terechtzitting beperkt de verzoekende partij zich echter tot de herhaling dat zij homoseksueel is en reeds publiekelijk werd aangevallen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278).

4.8. Op goede gronden wordt in de bestreden beslissing uiteengezet dat de verzoekende partij in het verleden reeds foutieve informatie over haar identiteit en echtelijk leven met het oog op het verkrijgen van een verblijfstatus. De verzoekende partij heeft de autoriteiten van verschillende landen reeds trachten te misleiden. Er kan niet voorbijgegaan worden dat de verzoekende partij bij indienen van haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 18 juni 2014 op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet verklaard heeft dat ze gehuwd was met een vrouw. Ze hebben ook een gezamenlijke aanvraag ingediend. Een dergelijke handelswijze doet verder afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van de verzoekende partij.

4.9. De verzoekende partij weerlegt voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, niet. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en overgenomen. In de mate dat de verzoekende partij er niet in slaagt de hoger gedane vaststellingen onderuit te halen of te weerleggen, kan zij niet worden bijgetreden waar zij poneert dat de bestreden beslissing nalaat de gepaste “fair balance”-afweging te maken.

4.10. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat de verzoekende partij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

4.11. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden

niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

4.12. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M. RYCKASEYS